

Ioan. 1.
 Heb. 1.
 Apoc. 4.
 & 19.
 Gen. 1.
 Colos. 1.
 Act. 14.
 Psal. 104.
 Psal. 32.
 Psal. 136.
 Math. 19.
 Gen. 1. 5.
 & 9.
 Colos. 3.
 1. Cor. 11.
 4. Esd. 3.
 Gen. 2.
 Esa. 45.
 Eph. 2.
 2. Pet. 1.
 2. Pet. 3.
 Gen. 1.
 & 9.
 Sap. 2.
 Ezech. 17.
 Gen. 2.
 1. Tim. 2.
 Rom. 5.
 Gen. 3.
 Gen. 3.
 & 5.
 Eccl. 17.
 Sap. 11.
 Sap. 2.
 Gen. 3.
 Esa. 59.
 Gen. 4.
 Gen. 3.
 Psal. 54.
 Gen. 3.
 Apo. 22.
 Gen. 3.

1 Creatio mundi per aeternum Λόγον.

QUAM immensus ille Iehoua decreuisset tum per suum Aeternum Λόγον ac sapientiam se patefacere, tum per suum sanctum Spiritum se communicare, creauit in principio cælum, terram, mare, & quæ illis continentur omnia, suo illo aeterno verbo atq; architectrice sapientia: illisq; uniuersis vitam suo aeterno Spiritu afflauit atque infudit.

2 Hominis creatio.

Preterea ipse Iehoua decreuerat creaturam aliquam effingere ad suam ipsius imaginem ac similitudinem, quæ ceteris terrestribus creaturis precesset ac dominaretur, atq; ita verbo suo aeterno è limo terræ hominem formauit, ac Spiritu suo ei vitam indidit.

3 Finis creationis hominis.

HOC erat Iehouæ propositum hominem creâti, ut compotè faceret eum sua cognitionis, ac participem sua præsentiae: neq; ipsum tantum, sed totam etiam eius posteritatem, dummodo ipsi proprium Creatorem agnoscerent, & ipsius benevolentia frati, iugis studio incumberent diuinorum præceptorum obseruationi.

4 Status hominis ante lapsum.

Primus hic homo Adamus, sic ad diuinam imaginem ac similitudinem creatus, in Paradisum (quem statum, docendi gratia, dextram appellabimus) ab ipso Iehoua fuit collocatus, ea lege, ut & integrum creatoris sui cognitionem, & rectam certamq; diuina bonitatis persuasione retineret: tum etiam eius præceptis obtemperaret: mortis pœnam comminatus, si secus quipiam admitteret: ac porrò à dextera detractum, ad leuam traductum iri.

5 Lapsus hominis.

HOMO vero diuina manifestacionis oblitus, cœlesti q; precepto susq; deq; habito, vanis Serpentis promissionibus delinitus, fœmineisq; verbis inescatus, fructu (quamvis interdicto) vesci non dubitanit.

6 Peccatum hominis.

HOMO illius cibi interdicti esu, se Deum aliquem sine D E I opera euansurum sperabat, suoq; iudicio & scientia boni ac mali discrimen citra errorem dijudicaturum. Sed prorsus contra euénit. Nam pro Deo immortali, mortalis homo effectus est: pro integrō, corruptus: pro innocentē, peruersus: usq; adeò ut suspectam habens Dei erga se benevolentiam, cum pro aduersario duxerit, atq; ipsius etiam fugerit præsentiam: quamvis Deus opt. max. (quamvis est eius constantia) minime odio habeat quicquam eorum, que procreauerit: sed peccatum, quia est Diaboli opus.

7 Humanæ prudentiæ calliditas ad cœlandum vitium.

HOMO præsumpta cœlestiæ, id est, diuini odi erga se, opinione, suam nuditatem & turpitudinem (peccati effecta) celare instituit, ac fculnea prætexere folia (cuiusmodi reuera sunt humana studia, merita, ab animoq; diffidenti ac sibi male conscio profecta opera). Decreuit etiam Creatoris sui fugere conspectum, a quo impensè amabatur, quiq; illum in integrum restituere volebat, ac postliminio ad dexteram (unde fuerat deturbatus) renocare, & ipsius nuditatem ac turpitudinem, nouæ innocentia atq; iustitia vestimentis operire.

8 Hominis fuga à Dei conspectu.

SINISTRUM vero illud Adami de ipso Deo iudicium, anticipatiq; opinio, ita deprauauit atq; peruerit hominis animum, ut sibi amplius persuadere non posset, Deum sibi velle esse propitium, quin potius cœcitate mentis perturbatus, arbitrabatur illum sibi esse infensum, suaq; inuidere fœlicitati ac moliri exitium. Hinc illa fuga, hinc sui latitatio, hinc cœcus sua infœlicitatis amor, hinc melioris conditionis desperatio, hinc deniq; transitus ille ac miserrimus casus è dextra in sinistram, è fœlicitate in miseriā, è vita in mortem. Atq; hoc pacto è Paradiso iam mente se exclusit homo, propter admissum scelus, conceptamq; animo diuina Maiestatis malevolentiam.

9 Misericordia Dei erga peccatorem hominem.

Iehoua Deus immensa bonitatis ac clementiæ pater, commiseratione permotus erga humanum genus (cuius hic homo seminarium erat) Adamum ipsum, quamvis peccatorem & perfugam, ac sui Creatoris præsentiam perhorrescentem, benignè compellat, alloquiturq; ut hac ratione ad fœlicem statum, melioremq; Paradisum, pro sua misericordia & clementia, illum reuocet: fide tamen atq; obedientia, quandoquidem diffidentia & perniciatia perniciem sibi accersuerat.

10 Diuina promissio de Sathanico regno destruendo, Messiaq; mitendo in remedium humani generis.

QUAM autem Iehoua Deus hominem sibi charissimum, diffidentiae crimine lapsum intueretur, totq; vitiis, nempè prauo iuditio, & eosuyia & rebellione infectum, cum nihilominus perquirit,

16 Aduentus Ioannis præcursoris Messiae.

TANDEM cum venit temporis plenitudo, quo Eternus ille decreuerat filium suum unigenitum in hunc mundum mittere, premisit nuntium ac præcursorum Ioannem ante faciem ipsius, ad viam coram illo præparandam. Hic homo missus a Deo venit in testimonium, ut testimonium perhiberet de lumine, ut omnes crederent per illum, prædicabatque dicens: Venit fortior me post me, cuius non sum dignus procumbens soluere corrigiam calceamentorum eius. Ego quidem baptizo vos aqua: ille vero baptizabit vos Spiritu sancto.

17 Aduentus Iesu Christi filii Dei.

CVM autem decreuisset Deus Opt. Max. hominis instauratiōni extremam, ut aiunt, manū imponere, quem incredulitas, libido, ac perniciacia pessimā dederat, tandem aliquando, ita ut promiserat, aeternum illum suum λόγον, ut caro fieret, in orbem terrarum misit: ut hic DEI filius, simul ac verus homo Iesus Christus, nostri Creatoris euangelio seu benevolentiam nobis testatur, ac coram humanis verbis homines homo de sua salute institueret.

18 Iesus Christus Dei filius in Sacramentum seu μυστήριον hominibus datus, ad ingenerandam in eis fidem.

Quoniam humana infelicitatis scaturigo & fons est peruersa de Deo opinione & infidelitate, a serpente afflata emanabat, Christus aeternus ille Dei sermo, tanquam μυστήριον sive Sacramentum, in hunc mundum venit, ut homines de diuina benevolentia redderet certiores, idque suis concionibus, cœlesti sapientia refertis, suis miraculis, vita innocentia, morte ignominiosa, resurrectione admiranda, ascensione in cœlos gloriofa, ac Spiritus sancti missione visibili.

19 Iesus Christus Dei filius verum mortificationis & obedientiæ exemplar.

Praterea, cum homo se Deo inuisum opinaretur, & spurcissimis libidinibus præceps in omne scelus rueret, Iesus Christus verus ille Dei filius & verus homo, veniens in hunc mundum ad pœnitentiæ destructionem ac remedium hominis, se illi proposuit, tanquam clarissimum & perfectissimum mortificationis ac obedientiæ exemplar, reddens fidem, dilectionem, honorem Deo & patri dignum: ut eius exemplo Adami posteri discerent fidei ac iusticie semitam, qua ad dexteram, id est, ad aeternam vitam possessionem, ad quam fruendam procreati sunt, peruenire possint.

20 Iesus Christus est Agnus Dei qui tollit peccatum mundi.

Aeternus ille λόγος homo factus, in terrasque demissus ad mortalium salutem, a clementissimo patre datus est hominibus, ut illis esset Propheta cœlestis, qui DEI Φιλολογοποιον filius Adami demonstraret. Deinde ut esset Sacerdos & Eternus Pontifex, qui tum sacrificio seu proprii corporis immolatione, tum preciosissimi sanguinis effusione peccata mundi elueret ac tolleret, seipsum offerendo in remissionem & expiationem ipsorum: atque ut veterem illam Sathanæ lectionem humano corde insculptam, totius infelicitatis & ruina causam, prorsus deleret. Postremo, hic seruator Dei filius, supremus constitutus est Rex in cœlo ac terra, ut omni præditus potestate regnet, fideliumque omnium Ecclesie unicum sit caput, qui suo Spiritu illam gubernet soleturque, & ad cœpissendas veræ mortificationis ac obedientiæ Deo gratae exercitationes, humanos animos perpetuò incitet, & sui Spiritus vi alacres reddat.

Tertia partitio.

Hinc ori-
tur alia
diuīsio.

Quidam enim mysterijs his cœlestibus fidem præbent, & se obedientiæ & mortificationis exercitationibus consecrant, ideoque in dextera collocantur.

Alij vero mysterijs fidei valedicentes, refractarios, immorigeros, Deique osores sese ostendunt, ideoque reiuntur.

Hinc ma-
nat,

Vita aeterna credentibus, & ex animo morigeris, quæ præmium est iustitie IESU CHRISTI in ipsis per fidem inhabitantis.

Mors vero aeterna infidelibus, immorigeris, & refractarijs, quæ stipendium peccati est, in ipsis habitantis, cui ipsi sua spote facti sunt serui.

Malac. 4.
Marc. 1.
Ezay. 40.
Luc. 1.
Marc. 1.

Gen. 3.
Rom. 5.
Rom. 1.
Iohn. 1.
Luc. 2.
Iohn. 1.

Ioan. 1.
Coll. 1.
I. Tim. 3.
Luc. 2.
Rom. 1.

Rom. 5.
Ioan. 13.
Hebr. 2.
Phil. 2.
Math. 11.

Ioan. 1.
Esa. 53.

Ioan. 1.
Math. 26.
Hebr. 13.
Rom. 3.
Colos. 1.
Math. 28.
Colos. 1.
Ioan. 14.

Math. 25.
Marc. 8.
I. Pet. 3.
Hebr. 11.

Math. 23.
Ezay. 30.
Iorn. 3.
Apoc. 22.
Ezay. 6.

Ioan. 14.
Luc. 24.
Math. 28.
Act. 1.
Gen. 3.

Peractis hisce redēptionis nostra mysterijs, aeternus Deus naturam hominis humi affixam cōspicatus, rebusque aspectabilibus atque palpabilibus addictam, ita ut mentis oculos vix ad res cœlestes considerandas attollere posset: ex oculorum carnalium aspectu Regem illum Christum, redēptoris iam munere perfunctum, summouit, ad suamque dexteram collocauit. Tum ut eō nos reuocaret, tum etiam ut certā animis fiduciam homines conciperent, diuini erga se fauoris atque euangeliorum ut pote cum humanam carnem in tam altum gloriosumque diuinitatis solum exaltatam cernant. Verus enim ille humani generis Seruator, cœlestis gloria & hereditatem pro nobis adiut, hominis pec-

Rom. 16.
1. Cor. 15.
Gen. 3.
Ioan. 1.
Ierem. 3.

Gen. 3.
2. Pet. 1.
Rom. 16.

Gen. 4.
4. Esdr. 4.
Rom. 5.

Gen. 4.

Gen. 4.
1. Pet. 1.
1. Ioan. 3.
Math. 3. &
12.
Ioan. 8.

Gen. 12.
& 15.

Rom. 4.
Gal. 3.

Ezod.
Leuit.
Num.
Deut.

Esa.
Ierem.
Ezech.
Ozeas.
Micheas.
Zacha.

ad se vocat, suam erga eum benevolentiam significat demonstratq; promisso benedicto illo semine quod Serpentis (a quo seductus fuerat) caput contereret, quodq; ipsum hominem in pristinam dignitatem, vel, ut rectius dicam, excellentiorem restitueret. Nec Adamo solum hoc pollicetur Deus, sed omni etiam eius posteritati, paterno crimini obnoxia, dummodo ipsi felicissimi hoc Euangelium salutis gratulabundi amplectentur: ac μαρτυρίας, seu diuini erga se odii, opinione & suspitione sublata, in Dei benevolentia atq; fauore toti in perpetuum conquiscerent.

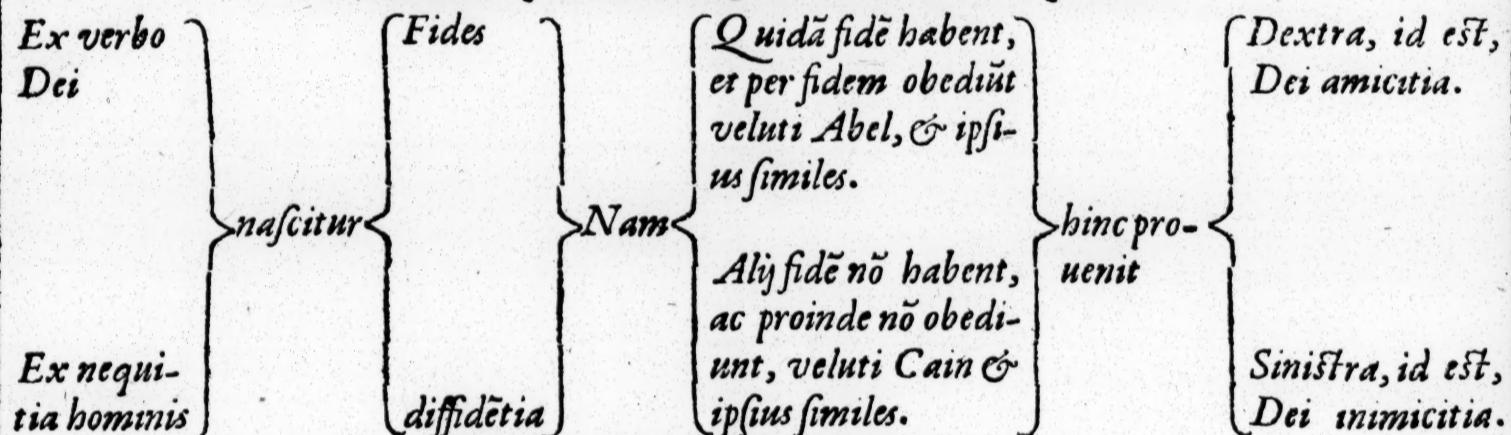
11 Mortificationis & obedientiae precepta fidei annexa.

Quum ergo Iehoua hominem diffidentia, inobedientia, suiq; appetitus illecebra prostratum cerneret, non solum hominis instaurationem promisit, verum etiam bellum ac inimicitias perpetuas illi cum Serpente & eius peruerso semine fore denuntiat. Ac ne de victoria desperet, presertim tanto tamq; callido hoste proposito, atq; adeo non ita dudum eius victore, misericors ille Deus, certa illi victoria spem facit, promittens Serpentis caput cōtritū iri, illisq; taniū muliebris seminis calcaneo: communicauit etiam homini regenito Spiritus sui vim atq; robur, ut superior aduersario euaderet.

12 Peccati propagatio.

A Eternus ille Deus, homine, per fidem his diuinis promissis habitam, sibi reconciliato, confirmataq; sua erga eum benevolentia, ipsum extra voluptatis hortum ablegat: utq; interim fidei, mortificationis & obedientiae studio incumbat, iubet. Is autem homo liberos sibi similes gignit, id est, corruptioni obnoxios, felicitatis tamen aeterna capaces, modo Deo Opt. Max. omniumq; rerum Creatori ac reparatori, ex animo fidant, diuinaq; ipsius voluntati morem gerant.

Ex sermone, promissioneq; diuina, oritur hæc partitio.

13 Ecclesia Dei & Ecclesia Sathanæ.

Illic oriuntur diuersæ proles, duoq; filiorum genera, ex quibus duæ existunt Ecclesie. Alteri namq; diuino semine concepto, Deo fidunt ac ipsius voluntati obtemperant, Creatorem suum ex animo colentes: Alteri vero Sathanici seminis virus sua sponte suscipientes, filii reprobi furent, ac Deo eiusq; studiosis & reuerentibus infensi, in se étatores, obrectatores alienæ laudis, scelerati, homicidae, patris Sathanæ instar & Caini. At verò Dei filii paucosq; & tolerantie dono prædicti, omnia fortiter perferunt, certa spe futura tandem victoria freti.

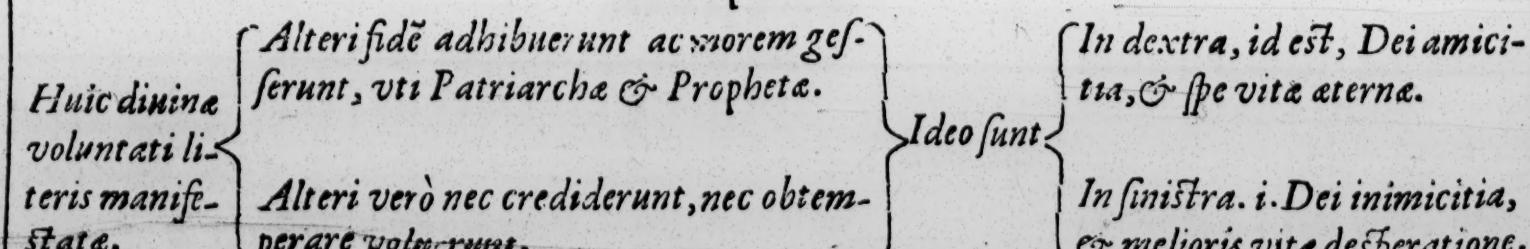
14 Distinctio Ecclesiæ fidelium ab Ecclesiæ infidelium.

Quarum inundatione repurgato mundo, Aeterno illi placuit Ecclesiam & cætum filiorum suorum separare, & notis quibusdam discernere ab omnibus Nationibus & populis infidelibus immorigerisq; totius orbis terrarum: ac proinde in hunc finem, elegit Abrahamum, quem per fidem iustificatum, constituit omnium credentium & per fidem obedientium Patrem. Cui etiam pollicitus fuerat, in ipsius semine omnes orbis familias benedictum iri. Rexit hunc præterea Deus Opt. Max. atq; deduxit suo sancto Spiritu, docens exercitia vera fidei, mortificationis, & obedientie: ut eadem ipse suos posteros doceret.

15 Diuina voluntas literis mandata.

Erumenim uero, cum obseruasset summus ille Iehona, homines indies magis ac magis deprauari, eosq; ut nec proprii peccati quidem sensu tangerentur, voluntatem illis suam scripta Lege pastefecit: ut eius consideratione ac iugi studio, tum diuinam erga se benevolentiam agnoscerent, tum etiam ut semper eam tanquam speculum ob oculos sibi proponerent, quò peccatorum suorum maculas possent dignoscere, quibus fidem, mortificationis studium, & obedientiam polluebant. Quilli a Deo tam serio & accurate prescripta erant.

Altera partitio.

cato amissum, ut quicunq; illi fidem habuerint, ac diuina voluntati morem gererint, eandem spe-
rent & adipiscantur hereditatem, quam eorum princeps & caput aeternus q; aduocatus iam ade-
ptus est, summa & ineffabili perfruens gloria.

22 Spiritus sancti actiones seu officia in humanis animis.

Postremò, cùm animaduerteret Deus Opt. Max. quām graue ac periculose bellum homini
gerendum esset cum sua ipsius diffidentia ac cupiditatum suarum effreni libidine, et quanta esset
humana imbecillitas, quantoq; impar tam firmis ac potentib. hostibus (assumpio in cœlis seruatore
C H R I S T O) Spiritum suum siue halitum, flatum, virtutem, & eveyeōē placet appellare,
cum visibili specie, tum etiam mirabili quodam modo in hominum animos immisit, ut pignus
esset erga homines amoris atq; benevolentia, eosq; suo impulsu regeret, omnemq; veritatem do-
ceret, tum per diuini verbi predicationem, tum per sacri lauacri regenerationem, & sacratissima
Cœna communionem, ac eos quasi manu duceret ad aeternam illam vitam & fælicitatem, ad quam
obtinendam electi fuerant anteq; iacerentur mundi fundamenta.

Quarta Distributio.

Hinc o-
ritur vls-
tin: a di-
uisio,
Electi namq; spiritu adoptionis sancto pre-
dicti, Dei erga se benevolentiam atq; eucl-
oīōē habent exploratā: eaq; frati, illū inno-
cāt ac deprecantur, afflictionibus et cruce
vexati, tu etiā eiusdem Spiritus impulsu
sequentes, operibus Fidei, mortificationis,
atq; charitatis diligenter incumbunt.

Hinc e-
uenit,
Impi verò infidelitate et peruerso iudicio
de Deo eiusq; Philoxēpias abducti, atq;
obdurati: sua prudentia Spiritu regun-
tur, atq; eo modo à maligno etiam spiritu
abripiuntur, ut omnia sua studia & actio-
nes ad turpissimas quasq; libidines refe-
rant, & ad perturbandam hominum con-
cordiam, rumpendaq; fraterna charitatis
vincula, (quam inter fideles vigere vident
agregāt ferunt) continuis studijs se compa-
rant atq; componunt.

Ut piī propter fidem atq; obedi-
entia, quib. Spiritū Dei animis
suis insitum sequuntur, eiusdem
Spiritus virtute in ipsis habitā-
tis à mortuis excitantur, ut vi-
ta aeterna perpetuò perfruantur,
quam iam inde à mundi cōsti-
tutione Deus ipsis preparauit.

Hinc e-
uenit,
Infideles verò & refractarii in
incredulitate perseverātes, prauoq; de Deo Opt. Max. iudicio,
quiq; prudētia carnali ducti, ac
Sathanæ spiritu abrepti, ad ope-
ra carnis (qua Deo inimica est)
sua conferunt studia: Ideoq; in
perpetuū & fauore et consortio
aspectuq; diuino priuati, eternis
supplicijs damnati addicentur.

23 De vltimo iudicio in secundo Christi aduentu.

Harum omnium rerum complementum manifestabitur in secundo aduentu filii Dei, eò quòd
diem statuit Deus in quo indicaturus est orbem terrarum cum iustitia, per eum virum (Chris-
tum nempē) per quem decreverat: fide præstata omnibus, quum excitarit illum ex mortuis. Cui
etiam dedit Pater potestatem iudicandi: quia filius hominis est. Quia de re nequaq; mirandum,
quia veniet hora in qua omnes qui in monumentis sunt, audient vocem eius. Et prodibunt qui bona
fecerunt, in resurrectionem vita: qui verò mala egerunt, in resurrectionem condemnationis.

24 Perfectio æterni regni Dei & Christi eius.

Postquam igitur per hominem mors, etiam per hominem erit resurrectio mortuorum. Quem-
admodum enim per Adam omnes moriuntur, ita et per Christum, omnes viuificabuntur.
Vnusquisq; autem in proprio ordine: primitia, Christus: deinde ij qui sunt Christi in aduentu
ipsius: Mox finis, quum tradiderit regnum Deo & Patri: quum abolererit omnem principatum
et omnem potestatem ac virtutem. Nam oportet eum regnare, donec posuerit omnes inimicos sub
pedes suos: Nouissimus hostis abolebitur mors. Nam omnia subiecit sub pedes illius. Atqui quum
dicat quòd omnia subiecta sint, patiā est, excidiendum eum, qui subiecit illi omnia. Quum au-
tem subiecta fuerint illi omnia, tunc & ipse Filius subiicietur ei, qui illi subiecit omnia: ut sit
Deus omnia in omnibus.

FINIS TABVLÆ.

Serenissimæ Elizabethæ, Angliæ, Franciæ, Hiberniæ Reginæ: non tam Regij fastigij
amplitudine, quam præstantissimis moribus insigni, literarum, multarumq; lingua-
rum scientia, & alijs elegantissimis animi corporisq; dotibus ad miraculum vsc̄ orna-
tissimæ, Antonius Corranus Hispallensis, in signum memoriamq; grati animi, ob ho-
spitalitatem in hoc Regno acceptam, quum in Angliam, propter Euangelicæ veritatis
professionem extorris appulisset, humanissimeq; esset exceptus: offert hanc

Tabulam, pro xeniolo huius noui Anni. 1570.

80... 11302

Collos. 1.
1.Ioan. 2.

Ioan. 14.

Act. 1.

Rom. 8.

Eph. 1.

Rom. 3.

Math. 25

Rom. 8.

Math. 25.

Act. 17.

Ioan. 5.

Math. 25.

1.Cor. 15.